

Zadeva C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft

proti

Franzu Götz

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija))

„Šesta direktiva o DDV – Gospodarska dejavnost – Davčni zavezanci – Osebe javnega prava – Prodajno mesto za mlečne kvote – Transakcije kmetijskih intervencijskih agencij in združenih prehrabnih obratov – Znatno izkrivljanje konkurence – Geografski trg“

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2007

Povzetek sodbe

1. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Gospodarska dejavnost v smislu člena 4 Šeste direktive*

(Direktiva Sveta 77/388, člen 4)

2. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Davčni zavezanci*

(Direktiva Sveta 77/388, člen 4(5))

3. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Davčni zavezanci*

(Direktiva Sveta 77/388, člen 4(5))

1. Dejavnost odplačnega prenosa referenčnih dostavnih količin za mlečne kvote je gospodarska dejavnost v smislu člena 4 Šeste direktive 77/388/EGS o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, če je trajna in če je izvršena za plačilo, ki ga prejme tisti, ki je izvedel transakcijo. Naloga nacionalnega sodišča je, da preveri, ali zadevna dejavnost izpolnjuje ta pogoja, in da eventualno ugotovi, ali zaradi prejema tega plačila dejavnost izvajajo prodajna mesta za mlečne kvote, pri čemer mora upoštevati dejstvo, da pobiranje dajatve ni tako, da bi določeni dejavnosti dodelilo gospodarski značaj.

(Glej točke 18, 20 in 21.)

2. Prodajno mesto za mlečne kvote ni niti kmetijska intervencijska agencija v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, Šeste direktive 77/388/EGS o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, kot je bila spremenjena z Direktivo 2001/4, v povezavi s točko 7 njene priloge D, niti združni prehrabni obrat v smislu navedenega člena 4(5), tretji pododstavek, v povezavi s točko 12 priloge D k navedeni direktivi.

Naloga prodajnega mesta za mlečne kvote je namreč znatno drugačna od naloge kmetijske intervencijske agencije, ki jo označuje nakup in ponovna prodaja samih kmetijskih proizvodov, kot

bi to lahko delal vsak gospodarski subjekt, saj je za to dejavnost značilno predvsem ustvarjanje zalog, kot to velja na primer na področju žita. Logika zavezanosti za plačilo davka po samem pravu iz priloge D k Šesti direktivi torej iz svojega področja uporabe izključuje dejavnost razdeljevanja mlečnih kvot med proizvajalci, saj centralizacija različnih zahtev teh slednjih ni delo subjekta, ki kupuje in ponovno prodaja kmetijske proizvode na trgu.

Poleg tega primerjava nemške, francoske, angleške, španske in italijanske jezikovne različice točke 12 priloge D k Šesti direktivi omogoča ugotovitev, da združni prehrambni obrat v smislu navedene točke zajema organizacije, katerih naloga je prodaja različnih proizvodov in blaga osebnju podjetja ali uprave, v okviru katerega delujejo. To ni naloga prodajnega mesta, saj je njegova naloga prispevati k sorazmerni porazdelitvi referenčnih dostavnih količin, z vidika njihove omejitve, v največjo korist vsakega proizvajalca.

(Glej točke 26, 31, 33 in točko 1 izreka.)

3. Obravnava prodajnega mesta za mlečne kvote, kot da to ni davčni zavezanec za dejavnosti oziroma transakcije, ki bi jih opravljalo kot organ oblasti v smislu člena 4(5) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4, ne more povzročiti znatnega izkrivljanja konkurence, saj to prodajno mesto v primeru, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, ni soočeno z zasebnimi subjekti, ki opravljajo storitve, ki so v konkurenci z javnimi storitvami. Ker ta ugotovitev velja za vsa prodajna mesta, ki delujejo na določenem območju prenosa, ki ga je določila zadevna država članica, je treba navesti, da je navedeno območje upoštevni geografski trg za ugotovitev obstoja znatnega izkrivljanja konkurence.

(Glej točko 45 in točko 2 izreka.)

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 13. decembra 2007(*)

„Šesta direktiva o DDV – Gospodarska dejavnost – Davčni zavezanci – Osebe javnega prava – Prodajno mesto za mlečne kvote – Transakcije kmetijskih intervencijskih agencij in združnih prehrambnih obratov – Znatno izkrivljanje konkurence – Geografski trg“

V zadevi C-408/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbo z dne 13. julija 2006, ki je prispela na Sodišče 5. oktobra 2006, v postopku

Landesanstalt für Landwirtschaft

proti

Franzu Götzu,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, U. Lõhmus, J. Klučka, sodnika, P. Lindh, sodnica, in A. Arabadjiev (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,

sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. septembra 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Landesanstalt für Landwirtschaft P. Gorski in N. Vogl, zastopnika,
- za F. Götz H. Zaisch, Steuerberater,
- za nemško vlado M. Lumma in C. Blaschke, zastopnika,
- za vlado Združenega kraljestva T. Harris, zastopnica, skupaj s P. Harrisom, barrister,
- za Komisijo Evropskih skupnosti D. Triantafyllou, zastopnik,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(5) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001 (UL L 22, str. 17, v nadaljevanju: Šesta direktiva), kot tudi točki 7 in 12 priloge D k tej direktivi.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Landesanstalt für Landwirtschaft (deželni kmetijski urad, v nadaljevanju: Landesanstalt) in F. Götzem zaradi računa o prodaji referenčne dostavne količine kravjega mleka (v nadaljevanju: referenčna dostavna količina), ki ga je izdal Landesanstalt, brez posebej izkazanega davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Člen 4 Šeste direktive določa:

„1. Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvarih ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

[...]

5. Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezanke v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi oblasti, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezanke v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se ti organi štejejo za davčne zavezanke v zvezi z dejavnostmi iz Priloge D, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.

Države članice lahko štejejo dejavnosti teh organov, ki so oproščene po členu 13 ali 28, za dejavnosti, ki jih opravljajo kot organi oblasti.“

4 Transakcije, naštetje v točkah 7 in 12 priloge D k Šesti direktivi, so „transakcije kmetijskih intervencijskih agencij v zvezi s kmetijskimi proizvodi, ki se opravljajo v skladu s predpisi o skupni ureditvi trga s temi proizvodi“ ter „vodenje prodajaln za zaposlene, združenih in industrijskih prehrabnih obratov in podobnih ustanov“.

5 Na koncu je treba navesti, da je bila v ozadju spora o glavni stvari Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2028/2002 z dne 11. novembra 2002 (UL L 313, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št 3950/92).

Nacionalna ureditev

Zakon o vzpostavitvi skupnih organizacij trga

6 Zakon o vzpostavitvi skupnih organizacij trga (Gesetz zur Durchführung der gemeinsamen Marktorganisationen, BGBl. 1995 I, str. 1147) v členu 8(1) dovoljuje, da se lahko z uredbo doloži zlasti način prenosa referenčnih dostavnih količin.

Uredba o dodatnih dajatvah

7 Uredba o dodatnih dajatvah (Zusatzabgabenverordnung) z dne 12. januarja 2000 (BGBl. 2000 I, str. 27, v nadaljevanju: ZAV) v različici, ki se uporablja za zadevo v postopku v glavni stvari, zajema zlasti te določbe:

„Člen 7 – Preoblikovanje sistema prenosa

1. [...] Referenčne dostavne količine se lahko prenese neodvisno od zemljišča v skladu z odstavkoma 2 in 3 ter členi od 8 do 11 [...]

Člen 8 – Reguliran odplačni prenos referenčnih dostavnih količin

1. Razen v primerih iz člena 7(2) in (3), primerih dedovanja v smislu člena 7(1), drugi stavek, in v primerih iz člena 12(3) se prenos referenčnih dostavnih količin z uporabo člena 7(1), drugi

stavek, opravi prek prodajnih mest v skladu z odstavkom 3 in ?leni od 9 do 11, z u?inkom od 1. aprila, 1. julija ali 31. oktobra vsakega koledarskega leta [...]

2. Dežele vzpostavijo prodajna mesta. Najmanj eno prodajno mesto je pristojno za vsako deželo, dejavnost prodajnega mesta lahko pokriva ozemlje ve? dežel. Osebam zasebnega prava se lahko po dolo?eni presoji dovoli, da imajo status prodajne organizacije, ?e

1 so same ali njihove organizacije upravnice sindikalnih federacij ali reprezentativnih kmetijskih organizacij ter ?e

2 njihova zanesljivost in primernost ne vzbujata dvomov.

[...]

3. Referen?ne dostavne koli?ine se lahko prenesejo samo znotraj obmo?ij prenosa, ki so dolo?ena s prilogo [...]"

Zakon o prometnem davku

8 Zakon iz leta 1999 o prometnem davku (Umsatzsteuergesetz 1999, BGBl. 1999 I, str. 1270, v nadaljevanju: UStG), v razli?ici, ki se uporablja za zadevo v postopku v glavni stvari, v ?lenu 14(1) dolo?a, da ?e „podjetnik izvrši dostavo blaga ali storitev, ki sta obdav?eni v skladu s ?lenom 1(1), to?ka 1, lahko in mora, ?e izvršuje te transakcije za podjetje drugega podjetnika, na zahtevo le-tega izdati ra?un, na katerem je posebej izkazan znesek davka“. S ?lenom 2(3) navedenega zakona je za osebe javnega prava pridržana možnost, da izvršujejo industrijsko, komercialno ali poslovno dejavnost v industrijskih ali komercialnih ustanovah oziroma na kmetijskih in gozdarskih gospodarstvih, ki delujejo v okviru teh pravnih oseb.

Pravna ureditev Landesanstalt

9 Landesanstalt, pravni naslednik Landesanstalt für Ernährung (deželni urad za prehrano), je bila ustanovljen na podlagi ?lena 8(2) ZAV. Upravljal je edino prodajno mesto za mle?ne kvote, ki je bilo ustanovljeno v deželi Bavarski in je imelo status osebe javnega prava, ki deluje v okviru te dežele.

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odlo?anje

10 V postopku v glavni stvari gre za spor med bavarskim kmetovalcem F. Götzem in Landesanstalt. Landesanstalt je, da bi zmanjšal preseške kravjega mleka, centraliziral povpraševanje razli?nih proizvajalcev, da bi dolo?il izmed njih tiste, ki so želeli prodati referen?ne dostavne koli?ine, in tiste, ki so jih želeli kupiti. Ta politika je bila utemeljena z Uredbo št. 3950/92, ki je uvedla dodatno dajatev v breme proizvajalcev, katerih dostavljene koli?ine mleka so presegle dolo?eni prag.

11 Mehanizem, ki ga je za leto 2001 uvedel Landesanstalt je bil ta: proizvajalci „ponudniki“ so na prodajnem mestu za mle?ne kvote za dolo?ene datume podali pisno ponudbo za prodajo dolo?ene referen?ne dostavne koli?ine, pri ?emer so dolo?ili ceno. Proizvajalci „povpraševalci“ so na iste datume sledili simetri?nemu postopku, tako da so predložili pisno ponudbo za nakup dolo?ene referen?ne dostavne koli?ine z dolo?eno ceno, ki so jo sami izbrali. Naloga prodajnega mesta za mle?ne kvote je bila, prvi?, da soo?i ponudbe in povpraševanja ter da dolo?i ravnotežno ceno, ki je omogo?ala, da sta se lahko ceni obeh strank približno sre?ali. Eventualno sta bili obe zahtevi zmanjšani. Drugi?, 5 % ponujenih referen?nih dostavnih koli?in je dodelilo za nacionalno rezervo, nato pa je v skladu z na?ini, ki jih je natan?no navedlo predložitveno sodiš?e in iz katerih zlasti izhaja, da so bili virmani naslovljeni na prodajno mesto za mle?ne kvote, izvršilo

prerazporeditev in plačilo referenčnih dostavnih količin, ki so ostale.

12 F. Götz, proizvajalec mleka in lastnik kmetijskega gospodarstva na Bavarskem, je želel za leto 2001 kupiti 16.500 kg referenčne dostavne količine, po ceni, ki ni presegla 2 DEM za kilogram. Landesanstalt ga je 3. aprila 2001 obvestil, da je bila njegova ponudba sprejeta z uinkom na 1. april 2001, ravnotežna cena pa je bila 1,58 DEM za kilogram. Izdala je račun na F. Götz, na katerem ni bil posebej izkazan DDV. Zainteresirana oseba, katere transakcije so bile obdavčene v skladu z UStG, se je pritožila pri Landesanstalt, da bi ta izdal račun, na katerem bi bil posebej izkazan navedeni davek. Landesanstalt je z odločbo z dne 29. avgusta 2001 zavrnil to pritožbo z navedbo, da ima status javnega organa in da je njegova vloga le vloga navadnega posrednika.

13 F. Götz se sprožil tožbo pri Finanzgericht München, ki je njegovi tožbi ugodilo, ker je presodilo, da je Landesanstalt na podlagi UstG deloval kot podjetnik in v svojem imenu. Landesanstalt se je pritožil pri Bundesfinanzhof, ki je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašnji:

„1. Ali je ‚prodajno mesto za mlečne kvote‘ (‚Milchquoten-Verkaufsstelle‘), ki ga vzpostavi nemška dežela in referenčne dostavne količine mleka odplačno prenese na proizvajalce:

a) kmetijska intervencijska agencija v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, [Šeste direktive], v povezavi s [točko 7] priloge D k tej direktivi, ki opravlja transakcije v zvezi s kmetijskimi proizvodi, ki se opravljajo v skladu s predpisi o skupni ureditvi trga s temi proizvodi, ali

b) združni prehrambni obrat (‚Verkaufsstelle‘) v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, [Šeste direktive], v povezavi s [točko 12] priloge D k tej direktivi?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje negativen:

a) Ali obstaja prenos, ki ga je določila država članica, v takih okoliščinah, kot so v postopku v glavni stvari – kjer v državi članici državna in zasebna ‚prodajna mesta za mlečne kvote‘ odplačno prenesejo referenčne dostavne količine mleka – za presojo, ali bi obravnava, kot da ‚prodajno mesto za mlečne kvote‘ osebe javnega prava ni davčni zavezanec, povzročila ‚znatno izkrivljanje konkurence‘ v smislu člena 4(5), drugi pododstavek, Šeste direktive, pomeni upoštevni geografski trg?

b) Ali je pri presoji, ali bi obravnava, kot da ‚prodajno mesto za mlečne kvote‘ osebe javnega prava ni davčni zavezanec, povzročila tako ‚znatno izkrivljanje konkurence‘, treba upoštevati samo splošni primer prenosa – neodvisno od zemljišč – (s strani prodajnega mesta) ali je treba upoštevati tudi druge vrste prenosov – neodvisno od zemljišč – (s strani kmetov, ki pa so davčni zavezanci), čeprav gre le za izjemne primere?“

Vprašnji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

14 Najprej je treba poudariti, da obe vprašanji, ki jih je zastavilo Bundesfinanzhof, temeljita na premisi, v skladu s katero dejavnost odplačnega prenosa referenčnih dostavnih količin sodi na področje uporabe Šeste direktive. Prvo postavljeno vprašanje v zvezi z morebitno zavezanostjo za plačilo davka po zakonu pritožnika v postopku v glavni stvari na podlagi priloge D k Šesti direktivi in drugo vprašanje, postavljeno v dveh delih, v zvezi z ugotovitvijo „znatnega izkrivljanja konkurence“, do katerega bi lahko prišlo zaradi mogoče obravnave, z uporabo člena 4(5) Šeste direktive, kot da Landesanstalt kot oseba javnega prava ni davčni zavezanec, predvidevata, da

dejavnost, ki jo izvaja prodajno mesto za mlečne kvote, če je oseba javnega prava ali če je subjekt zasebnega prava, izhaja iz Šeste direktive.

15 Čeprav pa člen 4 Šeste direktive za DDV določa zelo široko področje uporabe, se vseeno ta določba nanaša le na gospodarske dejavnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 11. julija 1996 v zadevi Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, str. I-3695, točka 15, in z dne 26. maja 2005 v zadevi Kretztechnik, C-465/03, ZOdl., str. I-4357, točka 18). Natančneje, uporaba člena 4(5) Šeste direktive vseeno zahteva predhodno ugotovitev, da ima zadevna dejavnost gospodarski značaj (sodba z dne 26. junija 2007 v zadevi T-Mobile Austria in drugi, C-284/04, ZOdl., str. I-5189, točka 48).

16 Zato je treba, preden odgovorimo na zastavljeni vprašanji, ugotoviti, ali dejavnost odplačnega prenosa referenčnih dostavnih količin dejansko pomeni gospodarsko dejavnost.

17 V zvezi s tem je treba je opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da gre pri pojmu gospodarska dejavnost za objektivnost v smislu, da se dejavnost obravnava sama po sebi, neodvisno od njenih namenov ali rezultatov (sodbi z dne 26. marca 1987 v zadevi Komisija proti Nizozemski, 235/85, Recueil, str. 1471, točka 8, in z dne 21. februarja 2006 v zadevi University of Huddersfield, C-223/03, ZOdl., str. I-1751, točka 47).

18 Gospodarska dejavnost, opredeljena v členu 4(2) Šeste direktive, obsega vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, in zlasti izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka (zgoraj navedeni sodbi Régie dauphinoise, točka 15, in T-Mobile Austria in drugi, točka 33). Ti merili o trajnosti dejavnosti in o dohodku, ki izhaja iz nje, na podlagi sodne prakse ne veljata le za izkoriščanje premoženja, ampak za vse transakcije iz člena 4(2) Šeste direktive. Tako je na splošno dejavnost označena za gospodarsko dejavnost, če je trajna in če je izvršena za plačilo, ki ga prejme tisti, ki je izvedel transakcijo (glej, v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Nizozemski, točki 9 in 15).

19 Glede tega je treba poudariti, da je dejavnost v zadevi v glavni stvari zbiranje namer proizvajalcev mleka za določeno mlečno leto, da bi se omogočilo tistim izmed njih, ki nameravajo proizvesti manj od praga, ki se uporablja zanje, da prodajo referenčne dostavne količine, za katere menijo, da jih ne bodo potrebovali, in tistim, ki nasprotno želijo preseči navedeni prag, da kupijo ustrezne referenčne dostavne količine, ne da bi morali plačati dodatne dajatve, ki so določene z Uredbo št. 3950/92. Ta dejavnost zajema tudi srečanje ponudbe in povpraševanja, s tem da določi ravnotežno ceno, zbiranje prodanih referenčnih dostavnih količin in njihovo dodeljevanje kupcem ter sprejemanje in nato izplačilo dogovorjenih zneskov za prenos navedenih referenčnih količin. Iz tega izhaja, da je treba za namene Šeste direktive zadevno dejavnost analizirati kot opravljanje storitev, ki omogoča srečanje ponudb in povpraševanj proizvajalcev mleka, kar omogoča, da lahko določimo ravnotežno ceno. Zato v nasprotju z dejavnostjo v zadevi, ki je privedla do zgoraj navedene sodbe T-Mobile Austria in drugi (točka 43), dejavnost, ki je predmet spora o glavni stvari, ni taka, da je gospodarski subjekti naeloma ne bi mogli izvajati.

20 V teh okoliščinah je v pristojnosti predložitvenega sodišča, da preveri, ali je dejavnost v zadevi v postopku v glavni stvari glede na načine, v skladu s katerimi je bila urejena v Nemčiji v letu 2001, trajna in se izvaja za plačilo, kot je navedeno v točki 18 te sodbe.

21 Prav tako je v njegovi pristojnosti, da eventualno ugotovi, ali zaradi prejema tega plačila dejavnost izvajajo prodajna mesta za mlečne kvote (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Régie dauphinoise, točka 15), pri čemer mora upoštevati dejstvo, da pobiranje dajatve ni tako, da bi določeni dejavnosti dodelilo gospodarski značaj (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo T-Mobile Austria in drugi, točka 45, ter navedeno sodno prakso).

22 Če bi predložitveno sodišče ugotovilo, da bistveni merili za gospodarsko dejavnost, in sicer njena trajnost in prejem plačila zanjo, nista izpolnjeni, dejavnost v zadevi v postopku v glavni stvari v okoliščinah, v katerih se je izvajala v Nemčiji leta 2001, ne sme šteti za gospodarsko dejavnost in zato ne sodi na področje uporabe Šeste direktive.

23 Vseeno je treba na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je zastavilo predložitveno sodišče, odgovoriti kot sledi, če bi to ugotovilo, da sta navedeni merili izpolnjeni.

Prvo vprašanje

24 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem sprašuje, ali je prodajno mesto za mlečne kvote kmetijska intervencijska agencija v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, Šeste direktive, v povezavi s točko 7 njene priloge D, ali združni prehrabni obrat v smislu navedenega člena 4(5), tretji pododstavek, v povezavi s točko 12 priloge D k navedeni direktivi.

Status kmetijske intervencijske agencije

25 Glede vprašanja, ali je prodajno mesto za mlečne kvote kmetijska organizacijska agencija, ki izvršuje transakcije, ki so obdavčene v skladu s točko 7 priloge D k Šesti direktivi, je treba opozoriti, da so te transakcije kmetijskih intervencijskih agencij, ki se nanašajo na kmetijske proizvode, ki se izvršujejo na podlagi uredb o skupni ureditvi trga teh proizvodov, pri čemer so ta tri merila kumulativna.

26 Čeprav v tem primeru ni dvoma, da prodajno mesto za mlečne kvote, ki ga je ustanovil Landesanstalt, deluje na področju mleka na podlagi uredb o skupni ureditvi trga, je treba ugotoviti, da njegovo delovanje ne zadeva mleka, ampak referenčne dostavne količine. Ne gre torej za kmetijske proizvode v smislu točke 7 priloge D Šeste direktive. Poleg tega je naloga prodajnega mesta za mlečne kvote bistveno drugačna od naloge kmetijske intervencijske agencije, ki jo označuje nakup in ponovna prodaja kmetijskih proizvodov, kot bi to lahko delal vsak gospodarski subjekt, saj je za to dejavnost značilno predvsem ustvarjanje zalog, kot to velja na primer na področju žita (glej sodbo z dne 26. junija 2003 v zadevi Glencore Grain Rotterdam, C-334/01, Recueil, str. I-6769). Logika zavezanosti za plačilo davka po pravu iz priloge D k Šesti direktivi torej s svojega področja uporabe izključuje dejavnost razdeljevanja mlečnih kvot med proizvajalci, saj centralizacija različnih zahtev teh ni delo subjekta, ki kupuje in ponovno prodaja kmetijske proizvode na trgu.

27 Prodajno mesto za mlečne kvote, ki ga upravlja Landesanstalt, torej ni kmetijska intervencijska agencija.

Status združnega prehrabnega obrata

28 Zaradi besede „Verkaufsstelle“ v imenu prodajnega mesta v zadevi v postopku v glavni stvari se postavlja vprašanje, ali ni navedeno prodajno mesto združni prehrabni obrat („Verkaufsstelle“) v smislu točke 12 priloge D k Šesti direktivi.

29 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se morajo določbe Skupnosti razlagati in uporabljati enotno v smislu obstoječih različic v vseh jezikih Evropske skupnosti (glej sodbe z dne 7. decembra 1995 v zadevi Rockfon, C-449/93, Recueil, str. I-4291, točka 28; z dne 2. aprila 1998 v zadevi EMU Tabac in drugi, C-296/95, Recueil, str. I-1605, točka 36, in z dne 8. decembra 2005 v zadevi Jyske Finans, C-280/04, ZOdl., str. I-10683, točka 31).

30 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se formulacija določbe Skupnosti, ki se uporablja v eni izmed jezikovnih različic, ne more uporabiti kot edina podlaga za razlago te določbe oziroma ne

more imeti prednosti glede na preostale jezikovne razlike. Tak pristop namreč ne bi bil v skladu z zahtevo po enotni uporabi prava Skupnosti (glej sodbo z dne 12. novembra 1998 v zadevi Institute of the Motor Industry, C-149/97, Recueil, str. I-7053, točka 16).

31 Pri razlikah med različnimi jezikovnimi različicami besedila Skupnosti je sporno določbo treba razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (sodbi z dne 9. marca 2000 v zadevi EKW in Wein & Co, C-437/97, Recueil, str. I-1157, točka 42, in z dne 1. aprila 2004 v zadevi Borgmann, C-1/02, Recueil, str. I-3219, točka 25).

32 Splošnosti, ki jo izraža nemška beseda „Verkaufsstelle“ (prodajno mesto), pa ni v francoski jezikovni različici točke 12 priloge D k Šesti direktivi, kjer je uporabljena beseda „économat“, niti v angleški („staff shops“), španski („economatos“) ali italijanski („spacci“) navedene točke. Ta zgovorna primerjava omogoča ugotovitev, da združni prehrabni obrat v smislu točke 12 priloge D zajema organizacije, katerih naloga je prodaja različnih proizvodov in blaga osebu podjetja ali uprave, v okviru katerega delujejo. To ni naloga prodajnega mesta v zadevi v postopku v glavni stvari, saj je njegova naloga prispevati k sorazmerni porazdelitvi referenčnih dostavnih količin, z vidika njihove omejitve, v največjo korist vsakega proizvajalca.

33 Iz sobesedila, ciljev in sistematike Šeste direktive izhaja, da prodajno mesto za mlečne kvote, ki ga upravlja Landesanstalt, ne more biti izenačeno z združnim prehrabnim obratom v smislu točke 12 priloge D k Šesti direktivi.

34 Zaradi tega je treba na prvo zastavljeno vprašanje odgovoriti, da prodajno mesto za mlečne kvote ni niti kmetijska intervencijska agencija v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, Šeste direktive, v povezavi s točko 7 njene priloge D, niti združni prehrabni obrat v smislu navedenega člena 4(5), tretji pododstavek, v povezavi s točko 12 priloge D k navedeni direktivi.

Drugo vprašanje

35 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem Sodišče sprašuje, ali območje prenosa referenčnih dostavnih količin (v nadaljevanju: območje prenosa), ki ga določa država članica, pomeni zadevni geografski trg za preučitev vprašanja, ali bi obravnava prodajnega mesta za mlečne kvote, ki deluje v okviru osebe javnega prava, kot da ni davčni zavezanec, privedlo do „znatnega izkrivljanja konkurence“ v smislu člena 4(5), drugi pododstavek, Šeste direktive in ali je treba pri tej preučitvi upoštevati samo splošni primer prenosa referenčnih dostavnih količin ali je treba upoštevati vse druge primere prenosa neodvisno od zemljišč?

Stališča, predložena Sodišču

36 Landesanstalt meni, da je upoštevni geografski trg v smislu člena 4(5), drugi pododstavek, Šeste direktive območje prenosa, kot ga je določila država članica. Meni, da je treba upoštevati samo splošni primer prenosa referenčnih dostavnih količin, neodvisno od zemljišč.

37 F. Götz trdi, da upoštevni geografski trg ni območje prenosa osebe javnega prava v zadevi v postopku v glavni stvari, ampak da so vsa območja prenosa, ki jih je določila država članica. Poleg tega je treba upoštevati ne samo splošni primer prenosa referenčnih dostavnih količin, ampak tudi vse druge primere prenosov, neodvisno od zemljišč?

38 Nemška vlada trdi, prvi?, da državna prodajna mesta za mle?ne kvote niso zavezana za pla?ilo DDV, drugi?, da je upoštevni geografski trg obmo?je prenosa, ki ga je dolo?ila država ?lanica, in tretji?, da ni nobenega primera mogo?e konkurence med razli?nimi prodajnimi mesti za mle?ne kvote. Navedena vlada zavzema v zvezi z drugim delom drugega vprašanja za predhodno odlo?anje isto stališ?e kot Landesanstalt.

39 Vlada Združenega kraljestva poudarja, da v okoliš?inah, kot so v zadevi v postopku v glavni stvari, ne more priti do nobenega povpraševanja ali dostave, ki bi presegala geografsko podro?je dolo?enega obmo?ja prenosa in bi lahko imela u?inek znotraj tega obmo?ja. Tako naj bi bilo vsako obmo?je prenosa lo?en geografski trg. Ne oblikuje pa stališ?a v zvezi z drugim delom drugega zastavljenega vprašanja.

40 Na koncu, Komisija meni, da upoštevni geografski trg ustreza obmo?ju prenosa, ki ga je dolo?ila država ?lanica. Poleg tega meni, da je treba upoštevati ne samo primer prenosa referen?nih dostavnih koli?in, neodvisno od zemljiš?, ki ga opravi javno prodajno mesto mle?nih kvot, ampak vse primere prenosov v zvezi z možnostjo za kupce konkuren?nih storitev, da odštejejo pla?ani DDV.

Odgovor Sodiš?a

41 Takoj je treba poudariti, da ?len 4(5) Šeste direktive dolo?a oprostitev pla?ila davka za osebe javnega prava, ki delujejo kot organi oblasti, pri ?emer morata biti ta dva pogoja kumulativno izpolnjena (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 1985 v zadevi Komisija proti Nem?iji, 107/84, Recueil, str. 2655, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Nizozemski, to?ki 20 in 21).

42 Iz tega izhaja, da je treba samo, ?e javna oseba deluje v okviru pooblastila javnega organa, dolo?iti, ali je nezavezanost za pla?ilo davka taka, da lahko povzro?i „znatno izkrivljanje konkurence“, da bi se zavarovalo na?elo dav?ne nevtralnosti DDV.

43 Pod predpostavko, da Landesanstalt deluje v okviru pooblastil javnega organa, je treba ugotoviti, da iz spisa, ki je bil predložen Sodiš?u, in iz stališ?, ki so bila predstavljena na obravnavi, izhaja, da prenosi referen?nih dostavnih koli?in ne morejo biti izvršeni prek drugih subjektov kot prek prodajnih mest.

44 Iz podatkov, ki jih je posredovalo predložitveno sodiš?e, namre? izhaja, da ?e je prenos reguliran odpla?ni prenos v smislu ?lena 8 ZAV, ga lahko opravi le javno ali zasebno prodajno mesto za mle?ne kvote. ?eprav ?len 8(2) ZAV dolo?a, da lahko prodajno mesto za mle?ne kvote pokriva ozemlje ve? dežel in da ima lahko nasprotno ena dežela ve? prodajnih mest za mle?ne kvote, je to namenjeno le upoštevanju obstoje?ih razli?nosti med deželami, glede njihove površine in tudi glede števila proizvajalcev mleka, ki opravljajo svojo dejavnost na posameznem ozemlju dežele. Vendar pa prenos referen?nih dostavnih koli?in v okviru dolo?enega obmo?ja prenosa ne more biti izvršen prek zasebnih subjektov, ki so zavezani za pla?ilo DDV. Poleg tega iz ?lena 8(3) ZAV izhaja, da so lahko referen?ne dostavne koli?ine prenesene samo znotraj obmo?ij prenosa. Zato v smislu ?lena 4(5) Šeste direktive v dolo?enem obmo?ju prenosa ni položaja konkurence in zato je to upoštevni geografski trg za ugotovitev obstoja znatnega izkrivljanja konkurence.

45 V zvezi z drugimi primeri prenosov, ki so naštetih v ?lenu 8(1) ZAV, do katerih lahko pride brez posredovanja prodajnih mest za mle?ne kvote, je treba poudariti, kot je bilo opozorjeno na obravnavi, da pride do njih v zelo posebnih okoliš?inah. To zadeva zlasti prenose, do katerih pride pri dedovanju, poroki ali prenosu gospodarstva, ki ne ustrezajo komercialnim primerom, ampak izhajajo iz pravnega dejstva, ki le podrejeno povzro?i prenos referen?nih dostavnih koli?in. Tako

torej v smislu člena 4(5) Šeste direktive ni mogoče konkurence med prodajnimi mesti za mlečne kvote in proizvajalci, ki izvršijo prenos referenčnih dostavnih količin v okviru primerov, določenih v členu 8(1) ZAV, ker so ti tako posebni, da je zelo malo verjetno, da bi se proizvajalec mleka odločil, da bi izpolnil pogoje za tak prenos, na primer z nakupom gospodarstva, samo da bi pridobil referenčne dostavne količine drugače kot prek prodajnih mest za mlečne kvote.

46 Zato je treba na drugo zastavljeno vprašanje odgovoriti, da obravnava prodajnega mesta za mlečne kvote, kot da to ni davčni zavezanec za dejavnosti oziroma transakcije, ki bi jih opravljalo kot organ oblasti v smislu člena 4(5) Šeste direktive, ne more povzročiti znatnega izkrivljanja konkurence, saj to prodajno mesto v primeru, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, ni soočeno z zasebnimi subjekti, ki opravljajo storitve, ki so v konkurenci z javnimi storitvami. Ker ta ugotovitev velja za vsa prodajna mesta, ki delujejo na določenem območju prenosa, ki ga je določila zadevna država članica, je treba navesti, da je navedeno območje upoštevni geografski trg za ugotovitev obstoja znatnega izkrivljanja konkurence.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1) Prodajno mesto za mlečne kvote ni niti kmetijska intervencijska agencija v smislu člena 4(5), tretji pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001, v povezavi s točko 7 njene priloge D, niti združni prehranski obrat v smislu navedenega člena 4(5), tretji pododstavek, v povezavi s točko 12 priloge D k navedeni direktivi.

2) Obravnava prodajnega mesta za mlečne kvote, kot da to ni davčni zavezanec za dejavnosti oziroma transakcije, ki bi jih opravljalo kot organ oblasti v smislu člena 4(5) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4, ne more povzročiti znatnega izkrivljanja konkurence, saj to prodajno mesto v primeru, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, ni soočeno z zasebnimi subjekti, ki opravljajo storitve, ki so v konkurenci z javnimi storitvami. Ker ta ugotovitev velja za vsa prodajna mesta, ki delujejo na določenem območju prenosa, ki ga je določila zadevna država članica, je treba navesti, da je navedeno območje upoštevni geografski trg za ugotovitev obstoja znatnega izkrivljanja konkurence.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.